

LA FINESTRA

La santa ira

Un amic meu es troba en un carrer, curt, per on intenten passar dues motos contra-direcció. L'amic, que és un ciutadà dels que no en corren, es planta al bell mig i obliga a parar les motos i a girar. Després entra en una botiga i demana qui és el president de l'Associació de Veïns. El comerciant escolta el propòsit del meu amic, de posar en coneixement de l'Associació de Veïns la conveniència que s'oposin a aquelles infraccions perilloses i incivils, però no col·labora pas gaire a posar-lo en contacte amb l'esmentat president. Més aviat s'esquitlla, fuig d'estudi, al·lega que val més deixar-ho córrer, que els veïns no poden fer-hi res, etc. etc. El meu amic entra en santa ira. Surt com un esperitat de la botiga tot remugant malediccions. I m'ho conta per telèfon.

Lì dic que és un mal del nostre temps, que la privacitat, tot i desitjable, ha envaït el terreny que abans estava a disposició de les accions cíviques, que el sentiment de comunitat sembla només manifestar-se a les festes al carrer i al ball dels envelats. A l'hora de fer front als bruts, ningú no fa una passa endavant, tothom gira la cara per no haver d'intervenir. La responsabilitat col·lectiva on ha anat a parar?

Josep Vallverdú